

Sygn. akt I C 1355/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Andrzej Westphal

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Katarzyna Chudzińska

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2019 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku S.A. z siedzibą w W.

przeciwko K. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej K. P. na rzecz powoda (...) Bank S.A z siedzibą w W. kwotę 112.485,02zł (sto dwanaście tysięcy czterysta osiemdziesiąt pięć 02/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 2 lipca 2019r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 11.040,00zł (jedenaście tysięcy czterdzieści) z tytułu zwrotu kosztów procesu

III. oddala wniosek pozwanej o rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty.

Sygn. akt I C 1355/19

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 2 lipca 2019r. powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej K. P. kwoty 112.458,02 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że pozwana zawarła umowę pożyczki numer (...). Nie wykonywała jej w sposób należyty i doszło do zadłużenia. Zobowiązanie zostało postawione w stan pełnej wymagalności z dniem 13 czerwca 2019r. (k. 3-6).

W odpowiedzi na pozew pozwana domagała się zawiadomienia E. Z. o toczącym się postępowaniu oraz wezwania jej do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego. W razie niewstąpienia E. Z. do sprawy, wносиła o rozłożenie kwoty długu na możliwie największą ilość rat. Pozwana przyznała, że podpisała umowę wskazaną w treści pozwu, na podstawie której otrzymała 117.360 zł, a także, że kwota udzielonego kredytu nie została powodowi zwrócona (k. 35-37). Dodała także że pieniądze były potrzebne jej siostrze E. Z. na rozwój jej działalności gospodarczej. Miała go ona spłacić w ciągu pół roku.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 1 marca 2016r. między bankiem (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. , a pozwaną K. P. została zawarta umowa pożyczki nr (...). , w wysokości 117.360 zł. Pozwana zobowiązała się zwrócić powodowi tę kwotę w ratach , wraz z odsetkami .W dniu 4 listopada 2016r. Bank (...) S.A. został połączony z bankiem (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w

W.. Wskutek tego (...) Bank S.A. wstąpił w prawa i obowiązki Banku (...) S.A., w tym i w te wynikające z umowy pożyczki zawartej z pozwaną.

Umowa ta nie była wykonywana przez pozwaną zgodnie z zawartymi w niej ustaleniami. Powstało zadłużenie . W związku z tym powód wypowiedział umowę. Niespłacona kwota zadłużenia została postawiona w stan pełnej wymagalności. Mimo skierowania wezwania do zapłaty , pozwana nie uregulowała ciężącego na niej zobowiązania.

Kwota nieuregulowanego zadłużenia wyniosła w dniu wytoczenia powództwa 112.458,02 zł, z czego 97.656,58 zł stanowi niespłacony kapitał, 10.757,54 zł - odsetki umowne, a 4.043,90 zł - odsetki umowne za opóźnienie.

Pozwana począwszy od 1 września 2019r. jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas określony do dnia 31 sierpnia 2020r. , na stanowisku nauczyciela w Zespole Szkół Centrum (...) w G.. Otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 3.491,64 zł brutto. Dochód netto wynosi 2.425,56 zł miesięcznie.

Pozwana mieszka w T. i najmuje pokój w dom jednorodzinny przy ul. (...). Czynsz najmu wynosi 500 zł miesięcznie . Pozwana jest matką trójki dzieci – 7-letniego J. P. (1), 5-letniej J. P. (2) oraz 2-letniego W. P.. Małoletni zamieszkują ze swoim ojcem . Pozwana płaci alimenty w kwocie 900 zł miesięcznie. Obecnie spłaca w ratach dwa inne zobowiązania kredytowe. Ponosi z tego tytułu wydatek w łącznej wysokości 500 zł miesięcznie.

okoliczności bezsporne oraz informacja z KRS – k. 14 - 23v; dokumenty - k. 44 – 74 ,

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy nie był sporny między stronami . Podkreślić należy ,że pozwana nie kwestionowała ,że jest stroną umowy pożyczki , że ma zadłużenie wobec powodowego banku i miał on prawo wypowiedzieć umowę . Nie miała także zarzutów co do wysokości kwot dochodzonych w niniejszej sprawie .

Okoliczność jakie było przeznaczenie pieniędzy z pożyczki nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy . Istotne jest bowiem wyłącznie to ,że pozwana była stroną umowy z bankiem , że otrzymała pieniądze oraz że popadła w zaległości w spłacie pożyczki . Sąd rozpoznaje sprawę w ramach stosunku zobowiązaniowego łączącego strony umowy . E. Z. , dla której miały być przeznaczone pieniądze – jak twierdzi pozwana, nie była natomiast stroną umowy z bankiem . Mając na uwadze te ustalenia i rozważania , sąd pominął dowód z zeznań świadków na okoliczność przeznaczenia pieniędzy z pożyczki (k. 81). Jest on bowiem nieistotny dla rozstrzygnięcia sprawy .

Nie miał też znaczenia fakt ,że E. Z. nie przystąpiła do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego. Okoliczność ta może być niekorzystna jedynie dla niej , gdyż pozbawiła się możliwości brania udziału w procesie . Celem interwencji ubocznej jest właśnie umożliwienie uczestnictwa w nim osobie , która nie jest jego stroną , a co do której mogą w przyszłości być zgłoszone roszczenia regresowe.

Powód wywodził roszczenie z umowy pożyczki.

Zgodnie z art. 78 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. prawo bankowe (tekst jednolity - Dz. U. z 2018r. , poz. 2187) do umów pożyczek pieniężnych zawieranych przez bank stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zabezpieczenia spłaty i oprocentowania kredytu . Zgodnie natomiast z art. 69 ust. 1 prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel , a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie , zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu .

Na podstawie powołanych powyżej przepisów i mając na uwadze niesporny stan faktyczny, sąd uwzględnił powództwo w całości.

Sąd oddalił wniosek pozwanej o rozłożenie świadczenia na raty . Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach, sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie .

Rozważając taką możliwość należy brać pod uwagę interesy obu stron . Sąd w niniejszym składzie podziela pogląd (wyrażany zarówno przez sądy powszechne i Sąd Najwyższy – np. w wyroku z dnia 9 kwietnia 2015 r., II CSK 409/14, LEX nr 1677131), że ochrona, jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 k.p.c. nie może być stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces.

Pozwana uzyskuje miesięczny dochód w wysokości około 2.425 zł netto. Jej miesięczne obciążenia obejmują wydatki z tytułu: czynszu najmu pokoju - 500 zł, spłaty rat dwóch innych zobowiązań kredytowych - łącznie 500 zł , zaspokajania potrzeb trojga małoletnich dzieci - 900 zł . Po pokryciu wymienionych wydatków do dyspozycji pozwanej, w tym na zakup wyżywienia, środków czystości, odzieży, dojazdu do pracy , pozostaje jej kwota 600 zł. Zdaniem sądu , jest ona tak niska , że pozwana nie jest w stanie wygospodarować z niej oszczędności, które pozwolą na spłatę należności w ratach .

Rozważając teoretycznie rozłożenie zadłużenia pozwanej na raty rzędu 200 zł miesięcznie należy stwierdzić ,że doszłoby do sytuacji , w której powód musiałby czekać na zapłatę roszczenia objętego tym pozwem przez ponad 46 lat . Kończąc spłatę powódka miałaby ponad 83 lat . Długość takiego okresu spłaty jest zupełnie nie do przyjęcia . Uregulowanie zobowiązania pozwanej w taki sposób rażąco godziłoby w interesy i prawa powoda .

Reasumując - brak jest możliwości ustalenia rat , które pozwana mogłaby płacić, a które nie narażałyby powoda na nadmiernie długie oczekiwanie . Z uwagi na to , orzeczono jak w punkcie III wyroku.

W punkcie II wyroku orzeczono o kosztach procesu . Skoro pozwana przegrała sprawę, to na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i art. 99 k.p.c. sąd zasądził od niej zwrot kosztów procesu na rzecz powoda . Należy podkreślić że zwolnienie od kosztów sądowych nie zwalnia od obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi – art. 108 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. z 2019r. , poz. 785 ze zmianami). Na zasądzoną kwotę kosztów składały się : opłata od pozwu : 1.406 zł i 4.217 zł, koszty zastępstwa procesowego - 5.400 zł (§ 2 pkt 6 rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U . z 2018r. , poz. 265) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł – razem 11.040,00 zł.